

Boží království

Texty na tento týden

L 1,31–33; 17,20–24; 18,25–30; 21,32–36; Sk 1,6–9

Základní verš

„A přijdou od východu i západu, od severu i jihu, a budou stolovat v Božím království.“ (L 13,29)

Boží království bylo jedním z hlavních témat učení Ježíše Krista a v jeho kázáních sehrávalo důležitou úlohu. Toto slovní spojení se v evangeliích vyskytuje zhruba 110krát, z toho 40krát u Lukáše. Ježíš zmiňuje Boží království při různých příležitostech – v modlitbě Páně, v kázání na hoře či v podobenstvích. Boží království vždy souvisí s tím, co Bůh vykonal a koná pro lidi, když řeší problém zla a přivádí velký spor se satanem k definitivnímu a rozhodujícímu konci. Boží království je radikálně odlišné od všech království, říší a států, které kdy na zemi existovaly – nejde totiž o pozemské království.

„Boží království neprovází vnější okázalost. Přichází nenápadným vlivem Božího slova, vnitřním působením Božího Ducha a společenstvím s Kristem. Největším projevem moci Božího království je lidská povaha, která odráží dokonalost Kristova charakteru.“ (MH 36; ŽNP 16.17)

Charakteristiky Božího království (1)

³¹Hle, počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. ³²Ten bude veliký a bude nazván synem Nejvyššího a Pán Bůh mu dá trůn jeho otce Davida. ³³Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým a jeho království nebude konce. (L 1,31–33)

Osobní studium

V modlitbě Páně říkáme: „Přijď tvé království“ (L 11,2). Co pro tebe znamená tato prosba a vyznání?

Boží království není filozofická či etická konstrukce. Není to ani sociální hnutí, které slibuje chléb a vodu hladovým nebo rovnost mezi lidmi či spravedlnost pro ty, kteří jsou pronásledováni. Boží království přesehává všechno lidské dobro a morální snažení. Boží království je svrchovaná Boží aktivita, kterou nám přináší a představuje vtělený Syn jako dobrou zprávu (L 4,42–44; Mt 4,23–25).

Které myšlenky tě oslovují v L 1,31–33? Jak rozumíš slovům: „Na věky bude kralovat nad rodem Jákobovým“?

Tyto verše jsou velmi důležité ze dvou důvodů. (1) Mesiáš, o němž hovoří Starý zákon a jehož očekávali patriarchové, proroci i králové, není nikdo jiný než Ježíš, „syn Nejvyššího“. (2) „Jeho království nebude konce.“ Prostřednictvím vtělení, smrti a vzkříšení Ježíš jasně odpověděl na satanovo zpochybnění Boží suverenity a navěky ustanovil Boží království. „Vlády nad světem se ujal náš Pán a jeho Mesiáš; a bude kralovat na věky věků“ (Zj 11,15). Ve velkém sporu mezi Bohem a satanem to byl nejprve satan, kdo zaznamenal určité vítězství, když Adam a Eva padli do hříchu. Ježíš však svým životem, smrtí a vzkříšením odhalil lživá satanova obvinění. Porazil satana v každém ohledu a ujistil celý vesmír, že přišlo Boží království.

Aplikace

Jak osobně vnímáš skutečnost, že jsme součástí Božího království? Jak je realita Božího království vidět ve tvém životě? V čem je (či by měl být) tvůj život jiný?

Charakteristiky Božího království (2)

²⁵ „Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království.“ ²⁶ Ti, kdo to slyšeli, řekli: „Kdo tedy může být spasen?“ ²⁷ Odpověděl: „Nemožné u lidí je u Boha možné.“ ²⁸ Petr řekl: „Hle, my jsme opustili, co bylo naše, a šli jsme za tebou.“ ²⁹ On jim řekl: „Amen, pravím vám, není nikoho, kdo opustil dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království, ³⁰ aby v tomto čase nedostal mnohokrát víc a v přicházejícím věku život věčný.“ (L 18,25–30)

Osobní studium

Jak texty v L 18,16–30; 12,31–33 a 9,59–62 charakterizují občanství v Božím království?

Vstup do Božího království není podmíněn společenským postavením či velikostí majetku, není to ani otázka štěstí. Autoři evangelií představují charakteristiky těch, kteří vcházejí do Božího království: přicházejí ke Kristu v pokoře, jsou na něm závislí a mají dětskou důvěru. Přicházejí s ochotou vzdát se všeho. Všechno, čeho se člověk nechce vzdát, se v určitém smyslu dostává do rozporu s Kristem, stává se to pro něj důležitější než Ježíš. Kristus má mít v našem životě nejdůležitější místo – a to se pak promítne do všech oblastí našeho života. Je to přirozené, vždyť On je náš život, jen díky němu jsme, existujeme. Proto mu patří naše úplná oddanost.

Jaká je hlavní myšlenka Ježíšových slov, která jsou zaznamenána v L 18,29.30? Jak tě tento text osobně oslovuje? Co v něm Ježíš zaslubuje? Jak rozumíš výzvě „opustit dům nebo ženu nebo bratry nebo rodiče nebo děti pro Boží království“? Nezní to jako příliš náročný závazek? Ježíš neříká, že tato výzva je určena každému z nás. Podstata jeho slov spočívá v tom, že pokud je někdo vyzván, aby opustil vzpomínané věci a lidi pro Boží království, tak se to vyplatí – protože Boží království za to stojí.

Aplikace

Jaká ospravedlnění používají lidé jako důvody, pro něž nemohou následovat Krista? Co na to říká Ježíš? Jaké výmluvy („vážné důvody“ zní určitě lépe) používáš ty? Proč?

Boží království: Už a ještě ne

²⁰Když se ho farizeové otázali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vypožorovat; ²¹ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi!“ ²²Svým učedníkům řekl: „Přijdou dny, kdy si budete toužebně přát, abyste spatřili aspoň jediný ze dnů Syna člověka, ale nespatriíte. ²³Řeknou vám: ‚Hle, tam je, hle, tu;‘ zůstaňte doma a nechoďte za nimi. ²⁴Jako když se zableskne a rázem se osvětlí všecko pod nebem z jednoho konce nebe na druhý, tak bude Syn člověka ve svém dni.“ (L 17,20–24)

Osobní studium

Lukáš zaznamenává Ježíšova slova, která dosvědčují realitu přítomného království. Když se ho farizeové ptali, kdy přijde Boží království, odpověděl jim: „Království Boží je mezi vámi!“ (L 17,21). To naznačuje, že s příchodem Ježíše Krista přišlo i Boží království. Projevilo se uzdravováním (L 7,22; 9,11), kázáním evangelia (L 4,16–19; 7,22), odpuštěním hříchů (L 7,48–50; 19,9:10) a ničením mocností zla (L 11,20). Ježíš způsobil, že se Boží království stávalo pro jednotlivce realitou, měnilo je a vedlo blíže k Bohu. Boží království se stává realitou i uprostřed jeho následovníků, kteří jsou svědectvím o Boží spravedlnosti a spasení.

„Království Boží milosti se však utváří již dnes. Každý den se totiž Boží lásce poddávají lidé, kteří byli kdysi hříšníky.“ (MB 108; MN 64)

Jestliže hledisko „už“ ukazuje na právoplatnost království – tedy porážku hříchu a satana a Ježíšovo vítězství ve velkém sporu – tak hledisko „ještě ne“ ukazuje do budoucnosti, na definitivní konec zla a ustanovení nové země: „Království Boží slávy však nastane až při druhém příchodu Ježíše Krista na tento svět.“ (MB 108; MN 64)

Jak na základě L 17,23.24 a 21,5–36 rozumíš tomu, co znamená Boží království na konci věků?

Náš svět a to, v jakém se nachází stavu (zmatek, problémy, trápení...), potvrzuje pravdivost Ježíšových slov. I když pro některé lidi je utrpení a bolest důkazem toho, že Bůh neexistuje, na základě Ježíšových slov, která řekl před dvěma tisíci lety, víme, že stav našeho světa nejen potvrzuje Boží existenci, ale i pravdivost Bible. (Pokud by dnes svět vypadal jako rajská zahrada, Ježíš by nemluvil pravdu.) Až na konci dějin bude Boží království ustanoveno v plnosti. Do té doby musíme být trpěliví.

Aplikace

V kterých oblastech svého života vnímáš, že Boží království je „už“ mezi námi? Co můžeš udělat pro to, aby lidé okolo tebe mohli více vnímat to, že Boží království je „už“ zde? V čem je pro tebe nejtěžší, že tu „ještě není“?

Druhý příchod Ježíše Krista

³²Amen, pravím vám, že nepomine toto pokolení, než se to všechno stane. ³³Nebe a země pomínou, ale má slova nikdy nepomínou. ³⁴Mějte se na pozoru, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a starostmi o živobytí a aby vás onen den nepřekvapil jako past. ³⁵Neboť přijde na všechny, kteří přebývají na zemi. ³⁶Buďte bdělí a prostě v každý čas, abyste měli sílu uniknout všemu tomu, co se bude dít, a mohli stanout před Synem člověka. (L 21,32–36)

Osobní studium

Když Ježíš mluvil o Božím království, upozorňoval na dvě skutečnosti. (1) Boží aktivitu skrze Krista v historii, která měla za cíl zachránit lidstvo z hříchu. (2) Boží dovedení dějin k jejich konci, kdy budou obnoveni zachránění podle jeho původního plánu, aby s ním mohli žít věčně na nové zemi (Zj 21,1–3). První skutečnost se už naplnila v životě a službě Ježíše Krista. V něm jsme se stali účastníky jeho království milosti (Ef 1,4–9). Druhá část jeho zaslíbení – shromáždění zachráněných v království slávy – je naší nadějí do budoucnosti, kterou očekávají ti, kteří jsou Kristovi (Ef 1,10; Tt 2,13). Nový zákon jasně spojuje druhý příchod Ježíše Krista s královstvím slávy, které vykoupení dostanou jako dědictví.

Druhý Kristův příchod je závěrečným vyvrcholením evangelia, které Ježíš zvěstoval, když přišel poprvé na náš svět. Ten samý Ježíš, který porazil hřích a satana na Golgotě, se brzy vrátí, aby odstranil zlo a stvořil novou zemi, která již nebude poznamenána tragédií, do níž satan uvrhl Boží stvoření.

Přečti si L 21,34–36. Zkus vlastními slovy shrnout základní myšlenku tohoto poselství. Čím tě tento text oslovuje?

Ježíš nás, kteří jsme součástí království milosti, vyzývá, abychom byli ostražití, modlili se a očekávali království slávy. Do té doby, než se „už“ a „ještě ne“ setkají v jednom časovém okamžiku, do té doby, než se protne království milosti s královstvím slávy, před námi stojí výzva sloužit, bdít a být svědky. Očekávání druhého příchodu Ježíše Krista se projeví naším posvěcením zde a nyní.

Aplikace

Na co se v souvislosti s druhým příchodem Ježíše Krista těšíš nejvíc? Co pro tebe znamenají slova zapsaná ve Zj 21,1–5?

Budete mými svědky

“Ti, kdo s ním byli, se ho zeptali: „Pane, obnovíš už teď království Izraele?”“ Odpověděl jim: „Není vaše věc znát časy a doby, které si Otec ponechal ve své pravomoci. ⁸Přijmete ale moc Ducha svatého přicházejícího na vás a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku, v Samaří a až na konec světa.” ⁹Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a zmizel jim z očí v oblaku. (Sk 1,6–9; B21)

Osobní studium

Když Lukáš psal „pokračování“ ke svému evangeliu, velmi zdůrazňoval působení Ducha svatého při růstu Božího království v prvních letech křesťanské církve. V úvodních verších knihy Skutky apoštolů Lukáš zmiňuje tři základní pravdy, které souvisí s Božím královstvím.

1. Je jisté, že se Ježíš znovu vrátí. Čtyřicet dní mezi vzkříšením a nanebevstoupením se Pán zjevoval svým učedníkům a učil je – tak jako před ukřižováním – „o království Božím“ (Sk 1,3). Nesmírná důležitost kříže i Kristova vzkříšení nic nezměnila na jeho poselství o Božím království – stále zdůrazňoval jeho realitu.
2. Je třeba očekávat na Ježíšův příchod. Těsně před Ježíšovým nanebevstoupením se jej učedníci zeptali: „Pane, obnovíš už teď království Izraele?“ (Sk 1,6; B21). Ježíš na tuto otázku neodpověděl přímo, ale poopravil jejich pohled. Zdůraznil, že je to záležitost Boha, ne lidí. Bůh ustanoví své království slávy – a bude to v čase, který určí On (Sk 1,7; Mt 24,36).
3. Máme nést svědectví o Ježíšově evangeliu. Kristus přesměrovává uvažování učedníků z otázky „kdy“ na „co“. Učedníkům nebyl odhalen čas druhého příchodu (stejně jako nám). Ježíš však jasně definuje, co od svých následovníků očekává. Podobně jako v podobenství o hřivnách (L 19,13–27) zdůrazňuje, že máme úkol – nést evangelium „až na sám konec země“ (Sk 1,8). To je naše zodpovědnost. Nemáme (a ani nemůžeme) to dělat ve vlastní síle, ale v moci Ducha svatého, kterého Ježíš svým učedníkům zaslíbil (Sk 1,4–8).

Aplikace

Ježíšovi učedníci byli až do poslední chvíle zmateni a nerozuměli skutečné podstatě toho, co Kristus vykonal. Navzdory tomu je Pán povolává a používá ke svému dílu. Co je nejdůležitější pro to, abys mohl být pro Boha užitečný v jeho díle?

Podněty k zamyšlení

„O chudých v duchu Ježíš řekl: ‚Jejich je království nebeské.‘ Toto království není, jak doufali Kristovi posluchači, časným a pozemským panstvím. Kristus otevíral lidem duchovní království své lásky, své milosti, své spravedlnosti. Znamením Mesiášovy vlády je podobnost lidí Synu člověka. Občané Kristova království jsou chudí v duchu, tiší, pronásledovaní pro spravedlnost. Jim patří království nebeské.“ (MB 7; MN 13)

„Učedníci se vytrvale a opravdově modlili, aby dokázali jednat s lidmi a promlouvat k nim při každodenních činnostech tak, aby byli hříšníci přiváděni ke Kristu. Odložili všechny neshody a touhu po prvenství, semkli se a vytvořili pravé křesťanské společenství. Čím blíže byli k Bohu, tím více si uvědomovali, jak velké přednosti se jim dostalo, když mohou mít tak těsné spojení s Kristem. Když si vzpomněli, kolikrát ho zarmoutili, protože odmítali nebo nechápali učení, které se jim v jejich zájmu snažil předat, zachvátil je smutek. Tyto dny přípravy byly dny důkladného sebezpytování. Učedníci si byli vědomi své duchovní bídy a prosili svatého Boha, aby je pomazal a uschoпил k záchraně lidí. Nežádali požehnání jenom pro sebe, ale cítili tíhu zodpovědnosti za spasení druhých. Věděli, že evangelium má být hlášáno světu, a proto žádali o sílu, kterou jim Kristus zaslíbil.“ (AA 37; PNL 23)

Otázky k rozhovoru

- 1. Nositel Nobelovy ceny Steven Weinberg jednou řekl: „Čím více vesmíru rozumíme, tím se nám zdá nesmyslnější.“ Mnozí lidé nevidí problém v tom, že by vesmír neměl mít žádný smysl. Astrofyzička Margaret Gellerová jde ještě dál a pokládá další otázky: „Proč by měl mít vesmír nějaký smysl? Jaký smysl? Vždyť je to pouze fyzikální systém.“ Jako křesťané, kteří čekají příchod Ježíše Krista a ustanovení Božího království, máme na podobné úvahy úplně jiný pohled. Jaký vnímáte smysl vesmíru a naší existence?*
- 2. Každá generace křesťanů očekávala Ježíšův příchod v jejich době. Někteří kazatelé a evangelisté se v minulosti dokonce snažili stanovit přesný čas druhého příchodu Krista. Proč je jakékoliv určování času druhého Kristova příchodu špatné?*